

Kirke, Carissimi og biskop

DEBATT

Erling J. Pettersen
Biskop i Stavanger bispedømme

I STAVANGER AFTENBLAD torsdag 3. mars kommer Carissimi med sine kommentarer til mitt brev om tilsyns- og nattverdsfelleskap og dialogen oss imellom.

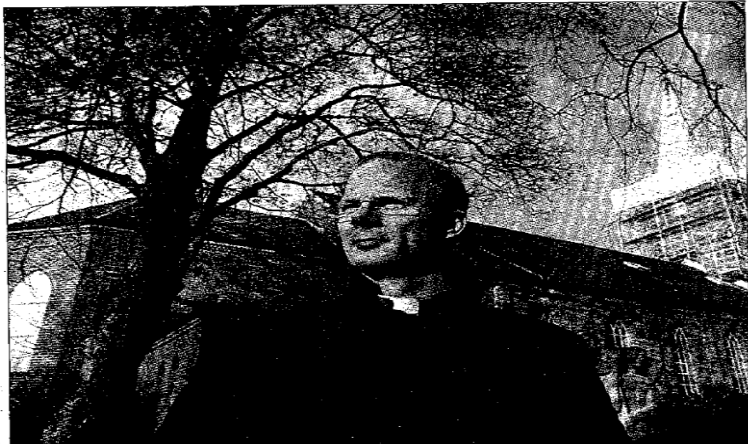
Carissimi ønsker seg alternativt tilsyn og vil ikke feire nattverd med meg som biskop. De sier at Den norske kirke i realiteten er splittet, og at jeg er en kvalifisert vranglærer.

Dette er alvorlige anklager, som Kirken har kjent til lenge. Derfor har det i Kirken vært en lang prosess der disse spørsmålene har blitt drøftet både i Bispemøtet, i Den norske kirkes lærenemnd og i Kirkemøtet – samt i samtaler mellom Carissimi og meg her i bispedømmet. Vi har diskutert om det splitter Kirken at vi vil forholde oss ulikt til homofil og lesbisk kjærlighet. Vi har vurdert om vi kan feire nattverd sammen, selv om vi er uenige.

ALLE KIRKENS ansvarlige organer har uttalt seg klart om dette. I Kirken er det rom for ulike syn på homofilt samliv. Fellesskapet er større. De ulike partene i lærenemnda uttaler klart at de bak hverandres konklusjoner ser en felles forpliktelse på Bibelen og våre bekjennelsesskrifter. Da prost Asle Dingstad brøt nattverdsfelleskapet med biskop Sigurd Osberg, uttalte lærenemnda at dette var en reaksjonsform som ikke passer saken, og som bare kan forstås som at en ikke lenger deler Den norske kirkes syn på hva Kirken er og hva som binder den sammen.

Derfor er jeg trygg på at det er på Kirkens vegne jeg holder fast at det er en del av tjenesten i Kirken å kunne feire nattverd med biskopen. Vi har meningsfrihet i spørsmålet om homofil og lesbisk kjærlighet, men vi har samtidig, da vi ble ordinert, sluttet oss til en trosbekjennelse. Vi har stilt oss til disposisjon for en kirke med den tro og de ordningene den har.

NÅR VI FEIRER NATTVERD, handler det ikke

ET ANNET STED: Dag Øivind Østereng og en gruppe prester i Rogaland som kaller seg Carissimi, vil ikke ha tilsyn av biskop Erling J. Pettersen på grunn av hans homofilsyn. «Carissimis utfordring er ikke at Den norske kirke støter dem ut, men at de selv i noen spørsmål plasserer seg et annet sted enn i Den norske kirke,» skriver biskopen. (Foto: Pål Christensen)

om den som forretter. Det handler om Kristus. Det er ikke meningsfelleskap som forener Kirken. Det er Kristus. Å akseptere Carissimis kommunionsbrudd ville ikke bare bryte med Den norske kirkes ordninger, det ville bryte med Den norske kirkes tro på hva kirkefelleskapet og nattverdsfelleskapet er.

Derfor møter Carissimi en grense, der konsekvensen av samvittighetsfrihet ikke er at Carissimi kan gå utenom Kirkens organer og kreve ordninger som gir rom for et kirke- og nattverdsyn som er kirken fremmed. Konsekvensen av samvittighetsfriheten ville

Konsekvensen av samvittighetsfriheten ville være at Carissimi fritt kunne velge hvordan de vil forholde seg til det denne Kirken har bekjent seg til.

være at Carissimi fritt kunne velge hvordan de vil forholde seg til det denne Kirken har bekjent seg til.

JEG HADDE HÅPET at vi i dialogen kunne ført bedre samtaler også om de delene av Carissimis kirkesyn og nattverdstenkning som skiller seg fra Den norske kirkes læregrunnlag. Når Carissimi likevel holder fast på dette, kan ikke en biskop sette seg ut over Kirkens uttalelser uten å selv komme i konflikt med Kirkens ordninger og tro. Carissimis utfordring er ikke at Den norske kirke støter dem ut, men at de selv i noen spørsmål plasserer seg et annet sted enn i Den norske kirke.

Selv i denne situasjonen ønsker jeg i minst mulig grad å komme med tiltak som gjør det vanskelig for noen å bli værende i Kirken. Men at det ikke kan opprettes ordninger som splitter tilsyns- eller nattverdsfelleskapet, det er jeg på teologisk og kirkerettslig grunnlag helt sikker på, og det skulle jeg også ønske Carissimi kunne vurdere på nytt.